

**M. Madsen:** Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra Flertallets Ordfører, og skal kun tilføje, at jeg for mit Vedkommende vil anbefale mine Meningsfæller at stemme for Forslaget. Naar den højtærede Marineminister er i Stand til at modtage Ændringerne, ser jeg ikke nogen som helst Grund til ikke at stemme for dem. De ere ikke af særlig indgribende Betydning, og i ethvert Tilfælde er Lovforslaget, saaledes som det foreligger, ogsaa med disse Ændringer, et Fremskridt af den Natur; at det bør gennemføres. Derfor skal jeg for mit Vedkommende anbefale det. — Jeg vil sige et eneste Ord til den sidste ærede Taler, som i Replikken syntes at udtale, at Undervisningen burde være ens for Officerer og Underofficerer. Hvis dette er Mening, og jeg mener gentagne Gange at have hørt noget lignende, maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke er et eneste Menneke, der tror det muligt at give de to Klasser den samme Uddannelse. De skete militære, tekniske Fremskridt og det Standpunkt, vi staa paa i alle Retninger i det 20de Aarhundrede, ere af en saadan Art, at man, hvis man forlanger, at de skulle have nøjagtig den samme Uddannelse, i saa Fald aldrig vil kunne besætte Underklasserne.

**Marineministeren (Johne):** Jeg skal først og fremmest takke Udvalgets Flertal for den Velvillie, hvormed det har behandlet Forslaget. Flertallets Ændringsforslag har jeg kunnet tiltræde; dog skal jeg bemærke vedrørende Ændringsforslaget til § 30 a., der angaar Kadetskolen, at man ved at berøve de ældste Kadetter Kaserering og Lønning, synes at ville stille dem ekseptionelt, naar man f. Eks. sammenligner dem med Eleverne i Maskinskolen, der jo have Lønning helt igennem. Paa den anden Side skal jeg villig indrømme, at Folk, der skulle op i ligestillede Stillinger, f. Eks. Polyteknikere og Universitetskandidater, ere i pekuniær Henseende ikke heldigere stillede under deres Uddannelse. For de vedkommende Kadetter, som ere paa Skolen, er det imidlertid klart, at de, saa længe de ere paa Skolen, maa blive underkastede de samme Bestemmelser, som nu eksistere med Hensyn til Lønninger og andre Emolumenter, og jeg har derfor tilladt mig til § 66 at stille Ændringsforslag i saa Henseende. Men jeg mener, at disse Bestemmelser ikke alene bør komme til

at gælde for Kadetterne inde paa Skolen, men ogsaa for dem, der i Sommerens Løb ville komme ind paa Skolen, altsaa efter Sommertogtet i Aar, fordi de, da de meldte sig til Optagelse paa Skolen, have troet, at de nu eksisterende Bestemmelser vilde gælde for dem. Det er derfor min Hensigt at ville stille et Underændringsforslag i denne Henseende til 3die Behandling, som jeg haaber maa vinde det høje Tings Tilslutning.

Naar Mindretallet opponerer mod Lovforslaget paa Grund af dets formentlig udemokratiske Tendens, da det vil bidrage til at udvide Kløften mellem Officerer og Underofficerer, kan jeg for saa vidt sympatisere med Mindretallet, som jeg ingenlunde ønsker, at Kløften skal blive udvidet; men jeg tror nok, at det ærede Medlem har en noget anden Opfattelse end jeg af, hvor Forskellen mellem Officerer og Underofficerer kan udjævnes, og hvor den maa vedblive at bestaa. At der ikke fra Begyndelsen af er nogen Klasseforskel til Stede, der binder hans Valg, naar den unge Mand vælger sin Livsstilling, er indlysende. Det er ikke udelukkende Overklassernes Børn, der blive Officerer; det ville de Herrer let kunne blive bekendte med, og den ny Ordning af den højere Almenskole vil gøre det endnu lettere end tidligere for Folkeskolens Elever at naa op i de Stillinger, hvis Opnaaelse er afhængig af Mellemskolens Uddannelse. Men det er paa den anden Side en Selvfølge, at har man til en forholdsvis sen Alder fulgt en vis Udvikling, kan man ikke uden videre gaa over i andre Stillinger, som fordre en helt anden Uddannelse fra Ungdommen af. Den ældre veltjente Underofficer staar i mangt og meget over den unge Officer, men der er dog flere Punkter, hvor han ikke kan erstatte ham. En Søofficer maa i vore Dage have en saa flersidig Uddannelse, som en Underofficer; hvis Styrke er en grundig Fagkundskab paa sit specielle Omraade, aldrig kan have. En Søofficer er i Dag Navigationsofficer, i Morgen Torpedomand eller Artillerist, han maa kunne bruges *baåde* til det ene og det andet; Underofficeren er *enten* det ene *eller* det andet. Trods denne utvivlsomme Forskel behøver der ingenlunde i Tjenesteforhold at være nogen dybt skillende Kløft; enhver, som er kendt med Forholdene om Bord, ved ogsaa, at dette ikke er Tilfældet, og jeg tror, at den kan udjævnes endnu mere, men rigtignok ikke paa den Maade,